

Модернізована котельня у Лавочному: більше тепла за менші гроші

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

Варто відзначити, що котельня в Лавочному – це другий соціальний об’єкт локомотивного депо Мукачево. “Львівський залізничник” уже інформував читачів, що 29 квітня цього року в обертвому депо Чоп, яке належить до структури локомотивного депо Мукачево, здано в експлуатацію капітально відремонтований санпобутблок.

– До проведення реконструкції котельні в Лавочному там експлуатувалися водогрійні котли типу Мінськ-1у кількості три одиниці та один котел Універсал-3, – розповідає **головний інженер служби локомотивного господарства Володимир Гаргай.**

– Ці котли відпрацювали понад 40 років, і їхній коефіцієнт корисної дії становив не більше 40 відсотків. Тому керівництво залізниці прийняло рішення замінити застаріле обладнання на три сучасні енергозберігаючі котли КРИГЕР. Їхній коефіцієнт корисної дії, згідно з проектно-кошторисною документацією, становить 80-85 відсотків. За рахунок сучасної технології згоряння вугілля, яке є основним видом палива для встановлених котлів, економія вугілля за опалювальний сезон становитиме 250 тонн. У грошовому еквіваленті це 175 тис. грн. Крім цього, котельня обладнана електродвигунами циркуляційних насосів, потужність яких на 25 відсотків менша за попередні. Це теж дасть можливість зекономити 25 тис. кВт годелектроенергії на рік, що становить 15 тис. грн. Перевагою цих котлів є й те, що замість вугілля в них можна спалювати відходи деревини, якими багатий Карпатський регіон.

головний інженер служби локомотивного господарства Володимир Гаргай.

Реконструкцію приміщень виконували працівники будівельного управління №1. Згідно з розробленим проектом, до санітарно-культурного стану приведено виробничі приміщення котельні, облаштовано кімнати для обслуговуючого персоналу, кімнати для проведення інструктажів, облаштовано душові та роздягальні. Для запобігання втратам тепла утеплено фасади та замість дерев’яних вікон встановлено металопластикові. Замінено плоский дах на шатровий. Крім цього, реконструйовано триповерхову прибудову, де приміщення другого поверху займатимуть працівники воєнізованої охорони, а третього – транспортна міліція. На кожному поверсі облаштовано душові, санвузли, а на третьому поверсі розміщено санітарно-побутову кімнату. При реконструкції на кожному поверсі встановлено окремі лічильники води та електроенергії. Тому ці витрати не лягатимуть на локомотивне депо Мукачево.

Як розповів **головний інженер локомотивного депо Мукачево Мирослав Тайпс,** котельня обладнана трьома сучасними котлами, два з яких потужністю по 500 МВт, а третій – 300 МВт.

Ці котли можуть працювати одночасно, а може працювати лише один чи два, – розповідає Мирослав Тайпс. – Все залежить від температури навколишнього середовища. Взимку в Лавочному морози сягають до мінус 30 градусів за Цельсієм, оскільки це верхня частина Карпатських гір. Зараз, у літню пору року, ми експлуатуємо один найменший котел для забезпечення гарячою водою бригад-

головний інженер локомотивного депо Мукачево Мирослав Тайпс, котельня обладнана трьома сучасними котлами, два з яких потужністю по 500 МВт, а третій – 300 МВт.

ного будинку. Щодоби на ці потреби в новому котлі спалюється 50 кілограмів вугілля, тоді як у старому котлі за добу згорало 250 кілограмів вугілля. Якщо говорити про зимовий період, то впродовж опалювального сезону спалювалося 820-840 тонн вугілля. Нові котли дадуть можливість зекономити впродовж одного опалювального сезону 250-300 тонн палива. Варто відзначити, що котельня опалює не тільки залізничні будинки, а й п’ять житлових будинків села, сільраду і школу, що додатково принесе залізниці прибуток від підсобно-допоміжної діяльності в сумі 200 тис. грн на рік. За таких умов оновлена котельня окупиться впродовж трьох років.

Голова сільської ради Лавочного Ярослав Годзінець розповів, що нова заліз-

нична котельня має для села дуже важливе значення, адже вона опалює п’ять шестити восьмиквартирних будинків, сільраду і школу, у якій навчається 120 учнів. Раніше школярі, їхні батьки, вчителі й директор школи постійно скаржилися на недостатній температурний режим. Надалі такого вже точно не буде.

– У Лавочному ми можемо сподіватися лише на допомогу залізниці, – каже сільський голова. – І залізниця в багатьох питаннях нам допомагає. Тому я від усіх мешканців села хочу подякувати за таку важливу і корисну справу керівництву Львівської залізниці та локомотивного депо Мукачево.

Дмитро ПЕЛИХ
Фото автора

Станція Обарів не капітулювала перед кризою

– Скажу відверто, з працівниками станції Обарів і співпрацювати легко, і спілкуватися приємно, – розповідає **Леонід Малашинський, приватний підприємець, який саме оформляє документи в товарній конторі станції на вивантаження дизпального.** – Залізничники, з якими маю справу, досвідчені, грамотні, привітні. Побільше б таких колективів на Львівській залізниці.

Із таких слів розпочалося моє знайомство з маленькою станцією Обарів Рівненської дирекції залізничних перевезень, яка знаходиться за 8 км від обласного центру. Її історія починається в далекому 1966 році, коли станція була побудована, як суто вантажна, для обслуговування таких гігантів промисловості, як Рівненський завод тракторних агрегатів та хімічний комбінат “Рівнеазот”. Звичайно, з тих пір збігло чимало часу, змінилась економічна ситуація у країні, багато підприємств перестали існувати, обсяги роботи інших суттєво поменшали, а станція Обарів стійко витримує удари кризи, при цьому ще й досягає хороших результатів у роботі. “Львівський залізничник” інформував читачів, що за підсумками роботи в першому кварталі 2010 року колектив товарної контори станції Обарів став переможцем дорожнього змагання. До слова, обарівці й надалі тримають марку високої кваліфікації та якості обслуговування.

– Це насамперед заслуга всіх працівників станції, – говорить начальник станції

Олександр Тарасюк, – ми намагаємося зберегти стабільні робочі зміни, не перекидати людей із одного графіка в інший, бо з досвіду знаємо, що за роки спільної роботи люди налагодили між собою співпрацю і часом навіть без слів і підказок знають, як швидко вирішити ту чи іншу проблему.

Ефективність роботи складається з бездоганного виконання професійних обов’язків і прийомоздавальною, і складачем поїздів, і оператором станційного техцентру обробки поїзної інформації, і, зрозуміло, товарним касиром.

Економічні показники роботи колективу станції Обарів за перше півріччя цього року говорять самі за себе: навантажено 7013 вагонів, вивантажено 1364, за надання послуг залізничного транспорту від клієнтів надійшло понад 29 млн гривень. Звичайно, лівова частка обсягів роботи станції пов’язана з відновленням роботи ВАТ “Рівнеазот”, яке поступово нарощує об’єми виробництва. Нещодавно залізничникам довелося приступити до освоєння нового, більш складного виду робіт, що стосується оформлення перевезень морськими контейнерами. Це в основному хімічна продукція, яка йде на експорт у країни далекого зарубіжжя. Довелося швидко й оперативно навчатися, щоб зі знанням справи працювати на АРМ товарного касира.

– Кваліфікованого спеціаліста за рік не підготуєш, – ділиться міркуваннями старший товарний касир Наталія Сиса. – Професіоналізм складається з багатьох компонентів. Тут має

значення і неабиякий досвід, і теоретична підготовка, і вміння працювати з людьми, і навіть знання основ психології спілкування із непростими клієнтами. Колектив у нас невеликий, всього 6 товарних касирів, але кожна з них – із понад 20-річним стажем, справжній ас у своїй професії. Тому не можу назвати кращого працівника, на кожного можна поклатися і бути певною, що вся робота буде виконана, як належить. Наша перемога – це заслуга Євгенії Герасимчук, Раїси Киричук, Тамари Шеруди, Світлани Заремби, Надії Костенко та Ольги Кравчук.

Не зупинятися на досягнутому, рухатися вперед – принцип повсякденного життя трудового колективу станції Обарів. От, приміром, трапилось тимчасове зменшення обсягів роботи у зв’язку з економічною кризою, обарівські залізничники використали цей період із користю – на загальних зборах вирішили зробити ремонт приміщення станції власними силами. Звичайно, можна було зачекати поки мине криза і з’являться кошти, і все зроблять залізничні будівельники. Та сидіти, склавши руки, обарівці не звикли. Тому зібрали кошти, купили матеріали, засукали рукави і результат не забарився. Чисті, акуратні приміщення, сучасні меблі, модні штори на вікнах, багато вазонів. Скажу відверто, почувашся на робочому місці, як вдома: затишно і комфортно. Хоча не все можна вирішити власноруч. Тривалий час іде пошук оптимального варіанта встановлення душу для працівників станції, які працюють в основному із

небезпечними вантажами хімічного виробництва. І в цьому випадку душ, як кажуть, не розкіш, а обов’язкова санітарна норма. Щоправда, цього року працівники будівельного управління №3 вже відремонтували роздягальню для складачів поїздів.

– Колектив наш переважно жіночий, – підсумовує нашу розмову начальник станції Олександр Тарасюк. – Це – і легко, і складно водночас. З одного боку приємно працювати з жінками, вони більш відповідальні, дисципліновані, старанні, але з іншого боку – треба дбати про культуру спілкування, бо навіть у найскрутніших ситуаціях на жінку незручно підвищувати голос. Це й виховує керівника, така собі школа культури і ввічливості. Я очолюю станцію з грудня 2008 року, строк ще малий, тому багато чим завдячую своїм попередникам, які згуртували колектив, і тепер він працює, як добре відлагоджений механізм.

Пам’ятають в Обаріві не тільки всіх колишніх керівників, не забувають і про пенсіонерів, які колись трудилися на підприємстві, а тепер перебувають на заслуженому відпочинку. Про кожного з них є рядочок у спеціальному фотоальбомі, який містить записи, фіксує знімки далеких часів, людей, які складають історичну і трудову спадщину маленького працелюбного залізничного підрозділу.

Світлана СТАНЕВИЧ